ੴ ਸਤਿਨਮੁ ਕਰਤ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਦਿ ॥

॥ ਜਪੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਦਿ ਸਚੁ ॥ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਰ ॥ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਇ ਰਹ ਲਿਵ ਤਰ ॥ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨ ਪੁਰੀਆ ਭਰ ॥ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਲਿ ॥ਕਿਵ ਸਚਿਆਰ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਲਿ ॥ਹੁਕਮਿ ਰਜਈ ਚਲਣ ਨਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਲਿ ॥੧॥

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਈ ॥ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਈਅਹਿ ॥ਇਕਨ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦ ਭਵਈਅਹਿ ॥ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥ਨਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

ਗਵੈ ਕੋ ਤਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਣੁ ॥ਗਵੈ ਕੋ ਦਤਿ ਜਣੈ ਨੀਸਣੁ ॥ਗਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਰ ॥ਗਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਰੁ ॥ਗਵੈ ਕੋ ਸਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥ਗਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥ਗਵੈ ਕੋ ਜਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ਗਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਦਰ ਹਦੂਰਿ ॥ਕਥਨ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ਦੇਦ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਹਿ ॥ਜੁਗ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਹੀ ਖਹਿ ॥ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਏ ਰਹੁ ॥ਨਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਹੁ ॥੩॥

ਸਚ ਸਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਇ ਭਖਿਆ ਭਉ ਅਪਰੁ ॥ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਤਿ ਕਰੇ ਦਤਰੁ ॥ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਰੁ ॥ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ਅਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲ ਸਚੁ ਨਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਰੁ ॥ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ਨਨਕ ਏਵੈ ਜਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥

ਥਪਿਆ ਨ ਜਇ ਕੀਤ ਨ ਹੋਇ ॥ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਇਆ ਮਨੁ ॥ਨਨਕ ਗਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਨੁ ॥ਗਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਉ ॥ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਇ ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦੰ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਈ ॥ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮ ਗੁਰੁ ਪਰਬਤੀ ਮਈ ॥ਜੇ ਹਉ ਜਣ ਆਖ ਨਹੀ ਕਹਣ ਕਥਨੁ ਨ ਜਈ ॥ਗੁਰ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਈ ॥ਸਭਨ ਜੀਆ ਕ ਇਕੁ ਦਤ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਈ ॥੫॥

ਤੀਰਥਿ ਨਵ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਵ ਵਿਣੁ ਭਣੇ ਕਿ ਨਇ ਕਰੀ ॥ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਈ ਵੇਖ ਵਿਣੁ ਕਰਮ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਹਰ ਮਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ਗੁਰ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਈ ॥ਸਭਨ ਜੀਆ ਕ ਇਕੁ ਦਤ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਈ ॥੬॥

ਜੇ ਜੁਗ ਚਰੇ ਆਰਜ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥ਨਵ ਖੰਡ ਵਿਚਿ ਜਣੀਐ ਨਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ਚੰਗ ਨਉ ਰਖਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥ਕੀਟ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ਨਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥ਤੇਹ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੭॥

ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਥ ॥ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਸ ॥ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਤਲ ॥ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਲੁ ॥ਨਨਕ ਭਗਤ ਸਦ ਵਿਗਸੁ ॥ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਪ ਕ ਨਸੁ ॥੮॥

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮ ਇੰਦੁ ॥ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਲਹਣ ਮੰਦੁ ॥ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ਸੁਣਿਐ ਸਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥ਨਨਕ ਭਗਤ ਸਦ ਵਿਗਸੁ ॥ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਪ ਕ ਨਸੁ ॥੯॥

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕ ਇਸਨਨੁ ॥ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਵਹਿ ਮਨੁ ॥ਸੁਣਿਐ ਲਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ਨਨਕ ਭਗਤ ਸਦ ਵਿਗਸੁ ॥ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਪ ਕ ਨਸੁ ॥੧੦॥

ਸੁਣਿਐ ਸਰ ਗੁਣ ਕੇ ਗਹ ॥ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਤਿਸਹ ॥ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਵਹਿ ਰਹੁ ॥ਸੁਣਿਐ ਹਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਹੁ ॥ਨਨਕ ਭਗਤ ਸਦ ਵਿਗਸੁ ॥ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਪ ਕ ਨਸੁ ॥੧੧॥

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਇ ॥ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਇ ॥ਕਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਰੁ ॥ਮੰਨੇ ਕ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਰੁ ॥ਐਸ ਨਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟ ਨ ਖਇ ॥ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਥਿ ਨ ਜਇ ॥ਐਸ ਨਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥

ਮੰਨੈ ਮਰਗਿ ਠਕ ਨ ਪਇ ॥ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਇ ॥ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ਐਸ ਨਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥

ਮੰਨੈ ਪਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ਮੰਨੈ ਪਰਵਰੈ ਸਧਰੁ ॥ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ਮੰਨੈ ਨਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ਐਸ ਨਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥

ਪੰਚ ਪਰਵਣ ਪੰਚ ਪਰਧਨੁ ॥ਪੰਚੇ ਪਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਨੁ ॥ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਜਨੁ ॥ਪੰਚ ਕ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਰੁ ॥ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਹੀ ਸੁਮਰੁ ॥ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕ ਪੂਤੁ ॥ਸੰਤੋਖੁ ਥਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤ ਭਰੁ ॥ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ਤਿਸ ਤੇ ਭਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥ਜੀਅ ਜਤਿ ਰੰਗ ਕੇ ਨਵ ॥ਸਭਨ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਮ ॥ਏਹੁ ਲੇਖ ਲਿਖਿ ਜਣੈ ਕੋਇ ॥ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤ ਹੋਇ ॥ਕੇਤ ਤਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥ਕੇਤੀ ਦਤਿ ਜਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥ਕੀਤ ਪਸਉ ਏਕੋ ਕਵਉ ॥ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹ ਵੀਚਰੁ ॥ਵਰਿਆ ਨ ਜਵ ਏਕ ਵਰ ॥ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸਈ ਭਲੀ ਕਰ ॥ਤੂ ਸਦ ਸਲਮਤਿ ਨਿਰੰਕਰ ॥੧੬॥

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਉ ॥ਅਸੰਖ ਪੂਜ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਉ ॥ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਠ ॥ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਸ ॥ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਰ ॥ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਤਰ ॥ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਰ ॥ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਇ ਤਰ ॥ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹ ਵੀਚਰੁ ॥ਵਰਿਆ ਨ ਜਵ ਏਕ ਵਰ ॥ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸਈ ਭਲੀ ਕਰ ॥ਤੂ ਸਦ ਸਲਮਤਿ ਨਿਰੰਕਰ ॥੧੭॥

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਮਖੋਰ ॥ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਹਿ ਜੋਰ ॥ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਹਿ ॥ਅਸੰਖ ਪਪੀ ਪਪੁ ਕਰਿ ਜਹਿ ॥ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਹਿ ॥ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਰੁ ॥ਨਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਰੁ ॥ਵਰਿਆ ਨ ਜਵ ਏਕ ਵਰ ॥ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸਈ ਭਲੀ ਕਰ ॥ਤੂ ਸਦ ਸਲਮਤਿ ਨਿਰੰਕਰ ॥੧੮॥

ਅਸੰਖ ਨਵ ਅਸੰਖ ਥਵ ॥ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਰੁ ਹੋਇ ॥ਅਖਰੀ ਨਮੁ ਅਖਰੀ ਸਲਹ ॥ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਹ ॥ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਣਿ ॥ਅਖਰ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਣਿ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਹਿ ॥ਜਿਵ ਫੁਰਮਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਹਿ ॥ਜੇਤ ਕੀਤ ਤੇਤ ਨਉ ॥ਵਿਣੁ ਨਵੈ ਨਹੀ ਕੋ ਥਉ ॥ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹ ਵੀਚਰੁ ॥ਵਰਿਆ ਨ ਜਵ ਏਕ ਵਰ ॥ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸਈ ਭਲੀ ਕਰ ॥ਤੂ ਸਦ ਸਲਮਤਿ ਨਿਰੰਕਰ ॥੧੯॥

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ਪਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥ਦੇ ਸਬੂਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਪ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ਪੁੰਨੀ ਪਪੀ ਆਖਣੁ ਨਹਿ ॥ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਹੁ ॥ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਹੁ ॥ਨਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਹੁ ॥੨੦॥

ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਨੁ ॥ਜੇ ਕੋ ਪਵੈ ਤਿਲ ਕ ਮਨੁ ॥ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤ ਭਉ ॥ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਉ ॥ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਣੀ ਬਰਮਉ ॥ਸਤਿ ਸੁਹਣੁ ਸਦ ਮਨਿ ਚਉ ॥ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਰੁ ॥ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਰੁ ॥ਵੇਲ ਨ ਪਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਣੁ ॥ਵਖਤੁ ਨ ਪਇਓ ਕਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਣੁ ॥ਥਿਤਿ ਵਰੁ ਨ ਜੋਗੀ ਜਣੈ ਰੁਤਿ ਮਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ਜ ਕਰਤ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਜੇ ਆਪੇ ਜਣੈ ਸੋਈ ॥ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖ ਕਿਵ ਸਲਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਣ ॥ਨਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣ ॥ਵਡ ਸਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਈ ਕੀਤ ਜ ਕ ਹੋਵੈ ॥ਨਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੌ ਜਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥੨੧॥

ਪਤਲ ਪਤਲ ਲਖ ਆਗਸ ਆਗਸ ॥ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਤ ॥ਸਹਸ ਅਠਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬ ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਤੁ ॥ਲੇਖ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਸੁ ॥ਨਨਕ ਵਡ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਣੈ ਆਪੁ ॥

੨੨॥

ਸਲਹੀ ਸਲਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਈਆ ॥ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਣੀਅਹਿ ॥ਸਮੁੰਦ ਸਹ ਸੁਲਤਨ ਗਿਰਹ ਸੇਤੀ ਮਲੁ ਧਨੁ ॥ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥

ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ਅੰਤੁ ਨ ਜਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ਅੰਤੁ ਨ ਜਪੈ ਕੀਤ ਆਕਰੁ ॥ਅੰਤੁ ਨ ਜਪੈ ਪਰਵਰੁ ॥ਅੰਤ ਕਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਹਿ ॥ਤ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਏ ਜਹਿ ॥ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਣੈ ਕੋਇ ॥ਬਹੁਤ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤ ਹੋਇ ॥ਵਡ ਸਹਿਬੁ ਊਚ ਥਉ ॥ਊਚੇ ਉਪਰਿ ਊਚ ਨਉ ॥ਏਵਡੁ ਊਚ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ਤਿਸੁ ਊਚੇ ਕਉ ਜਣੈ ਸੋਇ ॥ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥ਨਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਤਿ ॥੨੪॥

ਬਹੁਤ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨ ਜਇ ॥ਵਡ ਦਤ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਇ ॥ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਰ ॥ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਰੁ ॥ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਰ ॥ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਹਿ ॥ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਹੀ ਖਹਿ ॥ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਰ ॥ਏਹਿ ਭਿ ਦਤਿ ਤੇਰੀ ਦਤਰ ॥ਬੰਦਿ ਖਲਸੀ ਭਣੈ ਹੋਇ ॥ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ਜੇ ਕੋ ਖਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਇ ॥ਓਹੁ ਜਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਇ ॥ਆਪੇ ਜਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਲਹ ॥ਨਨਕ ਪਤਿਸਹੀ ਪਤਿਸਹੁ ॥੨੫॥

ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਪਰ ॥ਅਮੁਲ ਵਪਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਰ ॥ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਹਿ ॥ਅਮੁਲ ਭਇ ਅਮੁਲ ਸਮਹਿ ॥ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਣੁ ॥ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਣੁ ॥ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਣੁ ॥ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਣੁ ॥ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਇ ॥ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਇ ॥ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਠ ਪੁਰਣ ॥ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥ਆਖਹਿ ਦਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਹਿ ॥ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਹਿ ॥ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥ਤ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ਜੇਵਡੁ ਭਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥ਨਨਕ ਜਣੈ ਸਚ ਸੋਇ ॥ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗੜੁ ॥ਤ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਵਰ ਗਵਰੁ ॥੨੬॥

ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਲੇ ॥ਵਜੇ ਨਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ਕੇਤੇ ਵਵਣਹਰੇ ॥ਕੇਤੇ ਰਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਵਣਹਰੇ ॥ਗਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ ਪਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਵੈ ਰਜ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ਗਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਰੇ ॥ਗਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦ ਸਵਰੇ ॥ਗਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਲੇ ॥ਗਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਵਨਿ ਸਧ ਵਿਚਰੇ ॥ਗਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਰੇ ॥ਗਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦ ਨਲੇ ॥ਗਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥ਗਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਲੇ ॥ਗਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਬਲ ਸੂਰ ਗਵਹਿ ਖਣੀ ਚਰੇ ॥ਗਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਰੇ ॥ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੋ ਗਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਲੇ ॥ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਰੇ ॥ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦ ਸਚੁ ਸਹਿਬੁ ਸਚ ਸਚੀ ਨਈ ॥ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਇ ਨ ਜਸੀ ਰਚਨ ਜਿਨਿ ਰਚਈ ॥ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਈ ॥ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤ ਆਪਣ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣ ਜਈ ॥ਸੋ ਪਤਿਸਹੁ ਸਹ ਪਤਿਸਹਿਬੁ ਨਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਈ ॥੨੭॥

ਮੁੰਦ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥ਖਿੰਥ ਕਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਇਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡ ਪਰਤੀਤਿ ॥ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਦਿ ਅਨਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥

ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਜਹਿ ਨਦ ॥ਆਪਿ ਨਥੁ ਨਥੀ ਸਭ ਜ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰ ਸਦ ॥ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਰ ਚਲਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਗ ॥ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਦਿ ਅਨਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥

ਏਕ ਮਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਣੁ ॥ਇਕੁ ਸੰਸਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਰੀ ਇਕੁ ਲਏ ਦੀਬਣੁ ॥ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਣੁ ॥ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤ ਏਹੁ ਵਿਡਣੁ ॥ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਦਿ ਅਨਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥

ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਰ ॥ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਇਆ ਸੁ ਏਕ ਵਰ ॥ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਰੁ ॥ਨਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਚੀ ਕਰ ॥ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਦਿ ਅਨਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥

ਇਕ ਦੂ ਜੀਭੌ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥ਏਤੁ ਰਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥ਸੁਣਿ ਗਲ ਆਕਸ ਕੀ ਕੀਟ ਆਈ ਰੀਸ ॥ਨਨਕ ਨਦਰੀ ਪਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥੩੨॥

ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ਜੋਰੁ ਨ ਰਜਿ ਮਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਰਿ ॥ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਰੁ ॥ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ਨਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥

ਰਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਰ ॥ਪਵਣ ਪਣੀ ਅਗਨੀ ਪਤਲ ॥ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਲ ॥ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥ਤਿਨ ਕੇ ਨਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਰੁ ॥ਸਚ ਆਪਿ ਸਚ ਦਰਬਰੁ ॥ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਣੁ ॥ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਣੁ ॥ਕਚ ਪਕਈ ਓਥੈ ਪਇ ॥ਨਨਕ ਗਇਆ ਜਪੈ ਜਇ ॥੩੪॥

ਧਰਮ ਖੰਡ ਕ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਨ ਮਹੇਸ ॥ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥ਕੇਤੀਆ ਖਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਣੀ ਕੇਤੇ ਪਤ ਨਰਿੰਦ ॥ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥ਤਿਥੈ ਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਣੀ ਰੂਪੁ ॥ਤਿਥੈ ਘੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥ਤ ਕੀਆ ਗਲ ਕਥੀਆ ਨ ਜਹਿ ॥ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਇ ॥ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰ ਸਿਧ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥

ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਣੀ ਜੋਰੁ ॥ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਬਲ ਸੂਰ ॥ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤ ਮਹਿਮ ਮਹਿ ॥ਤ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਹਿ ॥ਨ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਗੇ ਜਹਿ ॥ਜਿਨ ਕੈ ਰਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਹਿ ॥ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਰੁ ॥ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਲ ॥ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਰ ॥ ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਰ ॥ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਰੁ ॥ਨਨਕ ਕਥਨ ਕਰੜ ਸਰੁ ॥੩੭॥

ਜਤੁ ਪਹਰ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥ਭਉ ਖਲ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਉ ॥ਭੰਡ ਭਉ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਲਿ ॥ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਲ ॥ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਰ ॥ਨਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਲ ॥੩੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਣੀ ਪਿਤ ਮਤ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ਦਿਵਸੁ ਰਤਿ ਦੁਇ ਦਈ ਦਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ਜਿਨੀ ਨਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਲਿ ॥ਨਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਲਿ ॥੧॥

॥ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕ ਖਲਸ ॥ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇਹ ॥